

Amfepramon

Grupp: syntetiska centralstimulantia av amfetamintyp.

Sammansättning och former: vitt eller svagt färgat pulver, som läkemedel i tablett.

Benämningar: amfepramon, dietylpropionhydroklorid, Afractil, Danylen, Dietec, Dobesin, Dualid, Obesidyl, Prefamone, Regenon, Tenuate, Tepanil, Tikobes, Tylinal m.fl.

Doser: troligen från 50 mg, minsta rusgivande dos ej bestämd.

Tillförsätsätt: nedsväljning, injicering, troligen även snusning och rökning (inhalation).

Ruseffekter: som amfetamin, toleransutveckling med avtagande effekter efter några veckors regelbunden tillförsel.

Biverkningar: som vanliga centralstimulantia med bl.a. rastlöshet, sömnsvårigheter, oregelbunden hjärtverksamhet, huvudvärk, muntorrhet m.m. Kortvariga psykotiska episoder med svår förvirring kan uppträda i anslutning till ruset. Vid regelbundet missbruk över längre tid uppträder ångest.

Beroenderisk: något mindre än amfetamin. Abstinensreaktioner med extrem trötthet, depression och agitation. Amfepramon kan användas som ersättningsmedel för amfetamin och fenmetrazin.

Skadeverkningsrisker: psykostillstånd av samma slag som vid amfetaminmissbruk.

Sammanfattande beskrivning: En jämförelse med amfetamin är naturlig, eftersom amfepramon i större doser har samma huvudsakliga ruseffekter som amfetamin. Beroenderisken är något lägre, men toleransutvecklingen kan vara markant. Även abstinensreaktionerna kan vara av samma grad som vid intensivt amfetaminmissbruk. Psykosreaktioner förekommer, vilket också styrker likheten med amfetamin. Amfepramonmissbruket är numera ringa i Sverige, men missbruk dokumenterades på 1960-talet och ledde till att medlet utmönstrades ur medicinsk praxis. Amfepramon är sannolikt ingen primär ersättningsdrog för intravenösa amfetaminmissbrukare men kan ha betydande potential för spridning i andra kretsar som kraftfullt vakenhets- och aktivitetshöjande medel, inte minst bland människor som vill förskjuta sin dygnsrytm och sina sömnperioder.